

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de setembre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 17-5-2018, el Sr. I.T, formulava demanda laboral contra la societat U, SLU, a través de la qual sol·licitava es dictés Sentència condemnant aquesta darrera a:

- Pagar la quantitat de 14.203,05.- € en concepte d'indemnització per comiat fet en forma indeguda, improcedent i injustificat.
- Pagar la quantitat de 824,36.- € en concepte d'havers laborals.
- Pagar els interessos legals per la quantitat global reclamada a partir de la data de la contesta a la demanda.
- Pagar les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora.
- Regularitzar a la CASS la declaració i cotització de la indemnització global reclamada, així com dels havers laborals que li eren deguts.

II.- En data 7-11-2018, la representació processal de U, SLU contestava la demanda plantejada de contrari sol·licitant es dictés Sentència desestimant íntegrament la demanda tot i condemnant l'actora al pagament de les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

III.- Practicades les proves considerades pertinents pel jutjador "a quo" i evacuat el corresponent escrit de conclusions per les parts litigants, en data 8-5-2019, requeia Sentència amb la següent part decisòria:

"DECIDEIX: que estimant parcialment la demanda formulada pel Sr. I.T contra la societat mercantil andorrana unipersonal per participacions "U, S.L.U." ha de condemnar i condemna a la darrera a pagar al primer la suma global de vuit-cents vint-i-quatre euros amb trenta sis cèntims (824,36.- EUROS) -això és pel concepte reclamat i que ha prosperat-, augmentada dels interessos legals produïts d'ençà el set de novembre de l'any passat i fins que sigui íntegrament satisfeta, i divent el patró regularitzar adequadament aquell prop de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, tot plegat amb condemna en costes processals d'aquesta instància segons es conté en el darrer considerant".

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. T demanant es dicti per aquesta Sala Sentència, revocant la dictada pel Sr. Batlle, tot i dictant altre Resolució per la qual s'acollís íntegrament les pretensions articulades en el seu escrit rector.

V.- La representació processal de la societat U, SLU ha evacuat escrit de conclusions responsives en relació al recurs articulat d'advers interessant la seva desestimació.

VI.- Per Providència de 3-9-2019 es requeria la representació processal de la societat defenent per tal de que es pronunciés en relació a les al·legacions sobre la prescripció de les faltes que la part recurrent plantejava en aquesta alçada, sense que això suposés un qualsevol prejutjament de la decisió definitiva.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- ANTECEDENTS D'INTERÈS:

El dia 26-9-2014, el Sr. I.T iniciava una prestació laboral per compte de la societat U, SLU en qualitat d'encarregat del negoci de club de billar titularitat d'aquesta darrera.

El 11-4-2018, s'acomiadava el treballador a través de carta amb el següent contingut:

"Vostè va començar a treballar per la nostra societat "U, SLU" des del dia 26 de setembre del 2014, i en l'actualitat vostè es troba de baixa laboral per motius mèdics. Malgrat l'anterior, li comuniquem que l'empresa ha decidit procedir al seu acomiadament disciplinari en base als articles 104.2 i 104.4 de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, que recullen el següent:

Són faltes molt greus:

Article 104.2: "Actuar amb frau, deslleialtat o abús de confiança en les gestions encomanades, així com en el tracte amb els altres treballadors o qualsevol altra persona al servei de l'empresa en relació de treball amb aquesta, o fer en les instal·lacions de l'empresa negociacions de comerç o indústria per compte propi o d'una altra persona sense autorització expressa de l'empresa."

Article 104.4: "El robatori, furt o la malversació comesos dins l'empresa."

Els fets que han motivat el seu acomiadament per dites causes disciplinàries són que, el dia 19/12/2017 vostè va fer una comanda de la quantitat de 120,98,- euros corresponent a l'albarà AS125632 d'una vaixella (plats) pel seu ús personal (ja que l'empresa no ostenta servei de cuina) a l'empresa SH SL. Que en demanar-li explicacions al respecte, no ha pogut justificar el motiu de dita comanda.

A més a més, la Sra. A.S ha efectuat en reiterades ocasions el control de varis inventaris, i va constatar que mensualment desapareixien ampolles de vi, licors. etc.. i havent-li demanat explicacions com a Gerent de l'empresa. no ha pogut aclarir dita situació.

Finalment. altres empleats de l'empresa han confirmat que vostè, de forma constant, s'ha endut ampolles de vi, de licors, i d'altres de l'empresa, que a més a més van presenciar com va vendre un trofeu de billar de l'empresa, i també com als amics i als coneguts no els hi cobrava les begudes consumides causant perjudicis a l'empresa.

Consegüentment, d'acord amb la legislació vigent (article 93.1 de la Llei 35/2008 del 18 desembre, del Codi de relacions laborals) ens veiem obligats a acomiadar-lo sense atorgar-li cap preavís ni cap compensació econòmica.

El present acomiadament tindrà efectes jurídics en el moment de la seva alta mèdica, i procedirem a donar-lo immediatament de baixa a la CASS, moment en què finalitzarà per tot la nostra relació laboral.

Tot el què li comunico fefaentment, a tots els efectes".

El Sr. T, en considerar que l'acomiadament infringia la Llei articulava demanda laboral en que reclamava la indemnització prevista en l'art. 98 del Codi de Relacions Laborals (en endavant CRL) així com diferents havers laborals que considerava es trobaven pendents de pagament.

La Sentència dictada pel Sr. Batlle estima la reclamació articulada exclusivament en l'apartat relatiu als havers laborals que es reclamaven (824,36.- €), rebutjant no obstant la indemnització pretesa en considerar que l'acomiadament havia intervingut de conformitat a dret. I és contra aquesta decisió que s'alça la representació processal del Sr. T amb fonament a

l'aparell argumental següent.

II.- En primer lloc considera, a diferència del Sr. Batlle, que la carta d'acomiadament no compleix els requisits legalment exigits. En efecte sosté que els fets que en la mateixa s'exposen no tenen relació amb el contingut dels articles del CRL que relata el que situava el seu representat en indefensió a partir del moment en que aquest ignora quina és la conducta concreta que se li imputa. Afegia que la carta tampoc resultava clara, concreta, ni contenia cap referència a l'element temporal, cúmul de circumstàncies aquestes que també el situava en indefensió. Referia igualment que la societat demandada encara no havia presentat la quitança al Sr. T el que conculcava els termes de l'art. 99 del CRL.

En segon lloc i en quant al fons negava haver comès els fets que li eren reprotxats afegint ensems que malgrat la manca de concreció de l'element temporal les faltes es trobaven prescrites. Referia en tot cas que la valoració de la prova realitzada pel jutjador "a quo" era errònia i no emparava la solució adoptada, de manera que era precedent revocar la Sentència recorreguda i condemnar la part apel·lada a satisfer, ultra els havers laborals que ja es contemplen, la indemnització que es reclamava.

III.- Amb la finalitat de produir un anàlisi sistemàtic de les diferents qüestions que es plantegen a aquesta Sala, resulta necessari examinar de manera conjunta les al·lusions que s'articulen en relació al defecte de motivació en la carta d'acomiadament i també sobre la prescripció de les faltes.

Hem tingut l'oportunitat de recordar (Sentència de 26-6-2019, rotlle TSJC-122/2019): *"La transcendència del relat de fets contingut en la carta d'acomiadament és constantment recordada per aquesta Sala. En aquest sentit hem pogut precisar que "cristal·litza" la situació en el sentit que serà únicament sobre la concreta successió d'esdeveniments narrada en la mateixa, que haurà d'intervenir, si escau, el control jurisdiccional sobre la justificació de la mesura disciplinària adoptada, sense poder introduir-se nous elements a posteriori en el decurs del procediment judicial. En definitiva, es pretén assegurar al treballador un coneixement exacte i precís del que se li reprotxa per tal de que pugui articular, quantes accions disposi per impugnar la sanció imposada davant de la jurisdicció laboral"* (Sentència de data 26-6-2018, rotlle TSJC- 133/2018). *En arres a assegurar la concreció necessària, el relat de fets ha de contenir una descripció precisa, quant a elements subjectius, objectius, espacials i finalment temporal al respecte de quin paràmetre, varem poder indicar en la mateixa Sentència, que la seva precisió "resulta ser cabdal doncs respon a una doble finalitat: participa en la concreció del propi relat i alhora permet verificar que la imputació jurídica que l'empresari realitza*

sobre la mateixa sigui encara viable és a dir que no es trobi afectada per la prescripció. Aquesta institució jurídica, atesa la naturalesa sancionadora en que ens situem, no tants sols esdevé apreciable d'ofici per part dels Tribunals (TSJC-419/2015), sinó que en suposa que els fets que es reprotxen a l'assalariat no puguin ser sancionats per la via disciplinària una volta transcorregut el termini associat".

Pel que es refereix a la institució de la prescripció de les faltes, en la Sentència de 24-1-2019 (TSJC-348/2018) sosteníem el següent: *"l'article 107 del CRL preveu dos terminis de prescripció: un breu de 10, 20 o 60 dies en funció de la gravetat de la falta (lleu, greu i molt greu) quin còmput s'inicia a partir del moment en que l'empresa ha tingut coneixement de que s'ha comès i un segon termini, llarg (6 mesos), que intervé com a termini de tancament de manera que transcorregut el mateix, la falta ja no pot ser sancionada. En aquest darrer sentit hem pogut recordar (Sentència de 29-5-2018 rotlle TSJC-131-2018): " els termes de l'article 107 són clars en indicar que les faltes molt greus prescriuen en tot cas al cap de sis mesos d'haver-se comès. Per tant, de cap manera, pot l'empresari fonamentar un comiat sobre una falta que té més de sis mesos al moment de pronunciar la sanció".*

Si les anteriors consideracions es traslladen al concret supòsit examinat s'han de realitzar les següents precisions en relació als fets relatats en la carta d'acomiadament i que fonamenten la sanció disciplinària decidida per l'empresari.

Quant a l'adquisició de vaixella amb càrrec a l'empresa que s'atribueix al treballador, aquesta intervenia el 19-12-2017, la factura intervenia el 21/12/2017 i es carregava al compte de la societat defenent el 12-1-2018. En relació a la mateixa s'adjunta per la pròpia defenent un WhatsApp de 1-2-2018 en que s'incorpora còpia de la factura esmentada de manera que en aquesta data, l'empresa ja tenia coneixement del lliurament de la mercaderia que s'hi feia referència havent per tant entre aquesta data i el 11-4-2018 en que s'acomiadava el treballador transcorregut amb escreix el termini dels 60 dies per a les faltes molt greus, trobant-se per tant la mateixa prescrita.

També es reprotxa al treballador que en el decurs de la realització d'inventaris per part de la Sra. S aquesta hauria detectat que desapareixien botelles de vi, licors i altres sense que el demandant hagués pogut aclarir dita situació. Deixant de banda que cap precisió s'efectua en relació a l'element temporal d'aquesta falta, la societat defenent incorpora en la seva contesta a la demanda, còpia traduïda dels inventaris realitzats per la treballadora assenyalada, podent observar-se com els mateixos es realitzaren en el decurs dels mesos d'agost del 2017 (foli 87), octubre del 2016 (foli 89), febrer del 2017 (foli 91), novembre del 2017 (foli 93), setembre

del 2017 (foli 96) i el darrer desembre del 2017 (foli 100). És innegable que en aquesta darrera data, l'empresa ja era coneixedora dels fets que es reprotxaven al treballador, amb el benentès que en cada ocasió es demanaven explicacions al treballador, de tal manera que quan el Sr. TCHELIDZE era acomiadat el dia 11-4-2018, havia transcorregut el termini dels 60 dies de prescripció i les faltes comeses ja no podien ser sancionades.

Els darrers fets que es reprotxen al treballador en la carta d'acomiadament corresponen a l'eventual apropiació de begudes de l'establiment i d'un trofeu que hauria venut a un tercer. Els mateixos tampoc es troben precisats en la carta des d'una perspectiva temporal sense que ni en el present procediment ni tampoc en les diligències prèvies incorporades per corda fluixa existeixi cap element que permeti situar-los. Aquesta irregularitat sols pot perjudicar l'empresari redactor de la carta d'acomiadament però no al treballador que en relació a la mateixa no deixa de ser-ne el seu subjecte passiu destinatari.

En un altre ordre d'idees, la part recurrent sustenta en aquesta alçada que el termini de prescripció seria el de 6 mesos previst per l'art. 107 del CRL però no podem compartir aquest raonament. Aquest termini, esdevé un termini de tancament que opera amb la finalitat d'evitar que fets consumats puguin ser sancionats més de 6 mesos després d'haver estat comesos però no quan l'empresari els ha conegut precisament, a partir de quin moment el termini de prescripció és el de 10, 20 o 60 dies segons escaigui.

En atenció a tot l'exposat, hem de concloure que l'acomiadament que va intervenir resultava a totes llums irregular doncs o bé les faltes en que s'emparava es trobaven ja prescrites, o bé el mateix contenia un relat de fets que no permetia situar-los temporalment. En conseqüència en resultar injustificat l'acomiadament haurà de reconèixer-se el dret al Sr. T d'obtenir la indemnització corresponent.

Atesa l'antiguitat del treballador en l'empresa (3,54 anys) i l'import del darrer salari brut percebut (2.673,80.- €) li correspondrà una indemnització a alçada de 14.198,41.- € a quin pagament escau condemnar la defenent. Aquest import haurà de ser augmentat dels interessos legals comptadors des de la data de notificació de la present i fins el dia del seu total pagament (cfr. Sentència de data 30-10-2018, TSJC 229/2018) i haurà de ser declarada prop de la CASS.

IV.- L'èxit del recurs i la naturalesa laboral del present litigi comporten que les costes en aquesta alçada siguin imposades a la part vençuda, havent aquestes d'incloure els honoraris d'advocat i de procurador del demandant.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal del Sr. I.T contra la Sentència dictada el 8-5-2019 que revoquem parcialment, disposant l'estimació íntegra de la demanda, afegint que endemés de la quantitat contemplada en la Sentència recorreguda, la societat U, SLU haurà de satisfer també la suma de 14.198,41.- € bruts en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat, que haurà de ser incrementada dels interessos legals comptadors des de la data de notificació de la present. Aquesta suma haurà de ser declarada a la CASS.

Imposem a la societat U, SLU el pagament de les costes ocasionades en ambdues instàncies, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-